

1 Коринтяни 15:10

Думата „благодат“ ясно означава Божията любяща работа в Павел, чрез която Той го направи първо християнин, а после и проповедник. Каква е целта на благодатта? Най-вече да възстанови човешкото взаимоотношение с Бога.

Когато Бог поставя основата на това възстановено взаимоотношение чрез прощаване на греховете ни, като вярваме в Сина Му, Той прави така, за да можем оттук-нататък ние и Той да живеем в братство, и работата Му за обновяване на естеството ни е насочена да ни направи способни в упражняването на любов, доверие, надежда, покорство и радост към Него и в Него.

Цялата работа на благодатта е насочена към винаги по-дълбоко познаване на Бога и винаги по-тясно другарство с Него!

Благодатта е Божието притегляне на грешниците, все по-близо до Себе Си! Как Бог в благодатта преследва тази цел?

Не чрез предпазването ни от нападението на света, на плътта, на дявола, нито чрез предпазването ни от обременителни и разстройващи заобикалящи условия, нито чрез предпазването ни от неприятности, създадени от нашия собствен темперамент и психология, но по-скоро чрез излагането ни на всички тези неща, така че да ни смаже с чувството на нашата собствена недостатъчност и да ни доведе да се придържаме по-плътно до Него! Бог иска ние да чувстваме, че нашия път през живота е суров и объркващ, така че ние да можем благодарно да се облегнем на Него! Той извежда стъпките ни от самоувереността ни, за да вярваме на Него! Липсата на реализъм спрямо Бога е опустошаваща болест на модерното християнство!

Ние имаме нужда Бог да ни направи реалисти относно нас самите и Него! Може би има дума за някои от нас в известния химн на Джон Нютон, в който и аз самата видях навремето себе си и преживях всичко написано? Бог да благослови всички ни с познанието, че ние сме слаби-умствено и морално, и не бива да се доверим на себе си, а да намерим и последваме правилния път- да се държим здраво за Него!

Аз молих Бога да можех да порасна във вяра и любов, и всяка благодат, да можех повече да зная за Неговото спасение и търся по-сериозно Неговото лице. Аз се надявах, че в някой благосклонен час изведнъж Той отговаря на моето искане, и чрез подчиняващата сила на Неговата любов, покорява моите грехове и ми дава покой.

Вместо това, Той ме направи да чувствам скритото зло на моето сърце, и остави гневните сили на Ада да атакуват моята душа във всяка част. Нещо повече, с Неговата Собствена ръка, Той изглежда намираше да влоши моята злочестина.

Зачеркна всички светли желания, които скицирах, разби моята глава и ме постави ниско.

„Господи, защо е това?“-треперещ извиках,„Ще ме преследваш ли до смърт?“
„Така по този начин“-Господ отвърна,„Аз отговарям на молитвата за благодат и вяра.

Тези вътрешни изпитания Аз употребявам, от твоето „аз“ и гордост да те освободя, и счупих твоите схеми на земна радост, че да можеш ти да търсиш, всичко това в Мен!